

Γενικά
Νομοδ.
Εγκλήματα
Κύρος + Αγχισία
Αδυστομία
Περίεσος
Πάφος ✓
Νω. κ. Πανίκης

Διαφορά

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Φίλε Συντάκτα,

Γάσσεσθε ὑπὲρ τοῦ μερικοῦ ἀροπλισμοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀροπλισμοῦ τῶν φαύλων καὶ τῶν κακοποιῶν, ὑπὲρ ἀροπλισμοῦ τοιοῦτου, ὡς λέγετε, οἷος γίνεται καὶ εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα κράτη καὶ εἰς αὐτὴν δὴ τὴν συνταγματικωτάτην Ἀγγλίαν. Οὐδεὶς κατ' ἀρχὴν εἰς τοῦτο ἀντιλέγει. (1) "Ὅ,τι ἔχω νὰ παρατηρήσω εἶναι, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ζητεῖτε, ὑφίσταται ἤδη Ὁ σχετικὸς νόμος τοῦ 81) εἶναι σαφὴς καὶ καθαρὸς, ἀρροῦ δὲ ἀκριβοῦς τῇ περίπτωσιν, ἣν ζητεῖτε διὰ τῶν σημειώσεων καὶ κρίσεών σας ἐπὶ τῶν ὑπ' ἐμοῦ γραφέντων. "Ὅταν ζητῶμεν μερικὸν ἀροπλισμὸν, ἀποβλέπομεν κυρίως εἰς τὴν ψήρυσιν ἰσμοῦ ἐπιβάλλοντος τῶν μερικῶν ἀροπλισμῶν καὶ ὅσον τοιοῦτο μέτρον δὲν δύναται νὰ γείνη δι' ἐγκυκλίω ν. Ἀλλὰ τοιοῦτος νόμος ὑπάρχει ἤδη καὶ οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ δύνανται νὰ μένωσιν ἀσπλοι.

Κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ σχετικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ κατέχη ἢ μεταχειρίζεται πυροβόλα ὅπλα, ὅστις ἀπέδωκεν ἐνοχὸς ἀνθρωποκτονίας, ἀποκείρας ἀνθρωποκτονίας, κλοπῆς τῇ βοήθειᾳ ὅπλων καὶ κλοπῆς μετὰ βίας. Κατὰ δὲ τὸ 3ον δίδεται εἰρηδῆσθαι Ἐπαρχιακῇ διοικητῇ ν' ἀπαγορεύῃ εἰς πᾶν ἐν τοιαύτῃ ἐπαρχίᾳ διαμένον πρόσωπον νὰ μεταχειρίζεται καὶ κατέχη πυροβόλα ὅπλα. (2) Ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἐκθέσει τοῦ Μοναρχοῦ καὶ τῶν Ἀξιάδων τοῦ χωρίου ἢ ἐνορίας ἐν ἣ διαμένει τοιοῦτο πρόσωπον ὅτι δὲν τυγχάνει κατάλληλον ὅπως κατέχη καὶ μεταχειρίζεται πυροβόλα ὅπλα. (3) Ἐὰν οἱ ἐρευνῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοιοῦτῳ χωρίῳ ἢ ἐνορίᾳ ἐξακριβώσῃ ἐκ τῆς ἐγγράφου μαρτυρίας τριῶν τοῦλάχιστον κατοίκων τοῦ χωρίου ἢ ἐνορίας, ὅτι τοιοῦτο πρόσωπον δὲν τυγχάνει κατάλληλον ὅπως κατέχη ἢ μεταχειρίζεται πυροβόλα ὅπλα...

Μὲ ἄλλους λόγους «οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀροπλίζονται», ὅπερ εἶδει δείξει. Τίς λοιπὸν ἡ ἀνάγκη νέων νόμων;

αὐτὸν δὲ Α. Χρῖσταιν δὲ καὶ ἀρχὴν
συμφωνεῖ μετὰ τὴν ἰδίαν μας ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀρ-
θρογράφος. ἀλλὰ καὶ λυπούμεθα διότι ἡμεῖς
κατ' ἀρχὴν τὴν συμφωνοῦμεν μετὰ τὴν ἰδίαν του
λέγει ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητούμεν, (ὁ ἀφοπλι-
σμός τούτῳ τῶν φυχῶν στοιχείων) ὑφίστα-
ται ἤδη· πῶς καὶ πότε, ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν. Τὴν
ὑπαίτιον τοῦ νόμου τοῦ 89 ἐγνωρίζομεν ἀπὸ τοῦ
89, δηλαδὴ πολὺ πρὶν λάβω γνώσιν αὐτῆς ὁ
ἀρχιεπίσκοπος ἀρθρογράφος· ἀλλ' ἐρωτῶμεν καὶ ἡ-
μεῖς μετ' αὐτοῦ αὐτὴν φυχὴν καὶ κακοποιεῖ
ἐκωπλίσθησαν ἀπὸ τοῦ 89 μέχρι τῆς σήμερον
δυνάμει τοῦ νόμου τούτου; ἡμεῖς τοῦλάχιστον
δὲν γνωρίζομεν οὐδέν, ὡς δὲν γνωρίζει καὶ ὁ
ἀρθρογράφος· ὥστε δὲν βλέπομεν ἀνὰ ὠρίστα-
ται ἤδη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν καὶ εἰς ὃ
συμφωνεῖ μετὰ ἡμᾶς καὶ οὗτος. Σημαίνει λοιπὸν
τούτο ὅτι ὁ νόμος τοῦ 89 (οὗ ἡ ισχύς σημαί-
νεται μετὰ τινος μῆνης λήγει) ἔμεινε γράμ-
μα νεκρὸν κείμενον, οἷς σάσιν οἱ ἀρμόδιοι, οὐ-
δὲν ἐπενεργῶν καλὸν ἀποτέλεσμα. Αἱ τοὶ ἔχει
πρόθεσιν καὶ σκοπὸν ἄριστον. Ἡμεῖς λοιπὸν θί-
λομεν τὰ θεσπισθῆ ὁ ἀφοπλισμός· τῶν κακο-
ποιῶν (καὶ εἰς τοῦτο δὲν πιστεύομεν τὰ ἐνω-
μέν τινος διαφωνοῦντα) διὰ τοιαύτου νόμου, οὐ-
τὴν αἰσθητὴν ἐφαρμογὴν τὰ μὴ δύνανται οὐ-
δὲ μὴ τὰ διεκπεύρωσιν οἱ ἀρμόδιοι Βέναι τοῦ-
το κατὰ τὴν τὴν. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι εἶναι.

Δυστυχώς τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἀκόμη
 τῶν νόμων δὲν συντίθενται μὲν εἰς τὴν
 προεῖδον καὶ τὴν εὐήμερον τῶν λαῶν. Με-
 τὰ τῆς θεωρίας πρέπει νὰ συντρέχη ἡ πρά-
 ξις, ἀπαιτοῦνται δὲ πιστοὶ φύλακες τῶν νό-
 μων, ὅπως κατορθωθῇ ὁ δι' αὐτῶν ἐπιδιω-
 κόμενος σκοπός, προκοπὴ δὲ οὕτω ἡ κοινω-
 νία καὶ ὁ λαός. Ἰδοὺ διατίνομαι αὐτοὶ καθ' ἑ-
 αυτοὺς ἀναγκαῖοι καὶ χρήσιμοι πίπτουσι
 καὶ ναυαγοῦσιν ἀναμένοντες σωτηρίαν ἐκ
 τῶν νόμων μόνων ὁμιλοῦμεν τὸν ἀσθενῆ
 καὶ ἀδυνάκτον ναυαγόν, ὅστις καλῶς μὲν ἐπ-
 ιστάται νὰ κολυμβῇ, ἐλλ' ἄμα ὡς ἐκκινήσῃ
 κύπτει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς νόσου καὶ τῆς ἀδύ-
 ναμίας. Ὁ νόμος τοῦ 89 ἦτο χρήσιμος καὶ
 ἀναγκαῖος ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν φαύλων στοι-
 χείων εἶνε ἀληθῶς ὠραία ἐννοία. Τίνας δὲ
 μὴ, ἐρωτῶμεν, φαύλους καὶ κακοποιούς ἀφ-
 ὠπλισεν ἡ ἀτιμωρία ἀπὸ τοῦ 89 μέχρι
 τῆς σήμερον τεύλαχιστον εἰς τὰς δύο ἐπαρ-
 χίας τὴν Λεμευσὶν καὶ τὴν Πάρον, ἔπει-
 δυστυχῶς ὅλοσεν πληθύνονται οἱ κακοποιοί,
 ὁ δὲ ἥτονος κόσμος ἀγνοεῖ πλέον τί πρέπει
 νὰ κάμῃ. Ἐάν δὲ ἀναμένωμεν τὴν ἐκπύρρω-
 σιν τῶν διατυπώσεων τοῦ νόμου, ἃς ἀνα-
 γράφω ἀνωτέρω, δὲν εἶνε κινδύνος, φίλε Συμ-
 τάκτα, νὰ ἴδωμεν δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου
 ἀφοπλιζομένους τοὺς χρηστέους καὶ ἐναρέ-
 τούς, ὀπλιζομένους δὲ ἐν νόμῳ τοὺς κα-
 κοποιούς. Τίνας τάχα ἔχουσι σήμερον τὴν
 μεγαλειτέραν ἰσχύιν καὶ ποῖα ἐξαίκοῦσι τὴν
 μεγαλειτέραν ἐπικροῖν ἐν τοῖς χωρίοις, οἱ
 χρηστοὶ ἢ οἱ φαῦλοι; Οἱ δεύτεροι δὲν εἶνε
 σήμερον ὡς τὸ πολὺ οἱ μέγα σημαίνοντες,
 οἱ ἀρχηγοί, οἱ προύχοντες, ἐκείνοι εἰς τὰ
 νεύματα τῶν ὀπίσθιων οἱ ἄλλοι θὰ ὑπεχωρή-
 σωσιν. Τί δὲ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει θέλει
 συμβῆ; Οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοὶ θὰ μέ-
 νωσιν ἀναρριβωλῶς ὀπλισμένοι, διότι οὐδεὶς
 ἦν τοὺς καταγγεῖλῃ ὡς ἀναξίους νὰ φέρωσιν
 ὄπλα, ἐπειδὴ εἶνε τὸ εὐδοκίον ὅλων, οἱ δὲ
 πράγματι ἀγαθοὶ καὶ ἐνάρετοι θὰ ἀφοπλι-
 ζῶνται διότι θὰ καταγγέλλωσιν αὐτοὺς ὡς
 ἀναξίους οἱ φαῦλοι καὶ οἱ κακοποιοί. Ἀλλὰ
 πρὸς στιγμὴν ἃς ὑποθέσωμεν ὅτι τοιοῦτόν τι
 δὲν θέλει συμβῆ· δὲν θὰ συμβῇ ἐκείνο, ὅπερ
 ὑπέδειξα καὶ διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου, ὅ-
 τι ὁ γλ. ἀνθρώποι ἐγκληματῖαι, οἱ ὅποιοι κατ-
 ορθοῦσι νὰ διαπραττωσὶ τόσα ἐγκλήματα
 καὶ νὰ μένωσιν ἄγνωστοι πολὺ εὐκολώτερον.
 Θὰ κρύπτωσι τὰ ἔργα καὶ δι' ὧν διαπραττοῦσι
 τὰ ἐγκλήματα; οἱ δὲ χρηστοὶ νομίζοντες αὐ-
 τοὺς ἀόπλους δὲν θὰ παρσύρωνται εἰς ποι-
 κίλας ἐνέδρας;

Βεβαίως ὁ μερικὴς ἀποπλισμὸς εἶνε ὥραία
ιδέα, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις εἶνε δυσχερὴς ἂν μὴ
καὶ αὐτοῦτος ἂν μάλιστα λάβωμεν ὑπ' ὅ-
ψιν πόνων εἰδῶν φονικά ἔργαλειά δύναται
νὰ δημιουργήσῃ ἡ φανύλη διάνοια, ἃς στα-
ματήσωμεν μέχρι τῆς ιδέας. Νομοθετοῦντες
ἃς ἐγώμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν οὐχὶ μό-
νον τῶν νόμων τὰς ἡγερὰς λέξεις καὶ τὴν
ἐννοιαν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα δι' ὧν δύναται
νὰ εὐοδωθῶσιν αἱ χρησταὶ αὐτῶν προθέσεις·
ὅπου δὲ ἐλλείψει ἐπαρκῶν μέσων γωλαίνει
τῶν νόμων ἡ ἐκτέλεσις, οἱ νόμοι δὲν καθι-
στάνται δυστυχῶς νεκρά μόνον γράμματα,
ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην μερικῶς ἐφαρμοζόμενοι
ἐκπέφουσιν ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ἐ-
πιδιωκόμενων.

ΝΙΚ. ΚΑ. ΛΑΝΤΗΣ.]